

Војислав Р. Стаменковић, професор Универзитета у Калифорнији, Ирвине, на департману за хемијски и биомолекуларни инжењеринг и департману за хемију, директор Horiba Institute for Mobility and Connectivity, Irvine, САД. Рођен је 1967 године у Београду од оца Радомира и мајке Горице. Факултет за физичку хемију, Универзитета у Београду завршио је 1994, а магистрирао је 2000 године. На истом факултету је одбранио докторат 2001 године, под менторством академика Славка Ментуса. Током деведесетих година (од 1993. до 1995) је радио на Институту за биофизичку и аналитичку хемију, где се, између осталог бавио анализом фармацеутских материјала и адитива. Од 1995 до 2001 је радио као асистент приправник на факултету за физичку хемију Универзитета у Београду, а у периоду између 1999-2001 био је на студијском боравку на Универзитету у Калифорнији, Беркли где је радио на припреми докторске дисертације након које започиње са радом у Lawrence Berkeley National Laboratory као постдокторант. Почетком 2006. године прелази у Argonne National Laboratory где остаје до 2020 године. У истој лабораторији је био вођа групе за конверзију и складиштење енергије. Придружени је уредник часописа ACS Catalysis, American Chemical Society. Објавио је преко 150 научних радова и 14 признатих патената. Цитираност према бази SCOPUS јепреко 30.000 са *h* индексом 74. Добитник је бројних признања и награда, Recognition Award Lawrence Berkeley National Laboratory, 2004; Performance Award University of Chicago, 2012; Department of Energy's Hydrogen Program R&D Award, 2014; R&D 100 Award 2016, Web of Science: Highly cited researcher, 2018-2020.

Наставна активност:

На Факултету за физичку хемију Универзитета у Београду у периоду од 1995. до 1999., био је ангажован у настави на предметима физичко-хемијска анализа и физичка хемија у молекуларној биологији. У том периоду борао је у Лабораторији за физичку хемију молекула париске Екол централ (1996. и 1997). Од 2020 год. ангажован је као професор Универзитета у Калифорнији, Ирвине, на департману за хемијски и биомолекуларни инжењеринг и департману за хемију. Током своје каријере био је ментор и супервизор рада 20 постдокторанада, 10 дипломираних студената, 9 студената, а што је посебно потребно напоменути већег броја из Србије.

Истраживачки и инжењерски доприноси:

Истраживачки рад Војислава Стаменковић а обухвата физичку хемију површина, електрохемију и електрохемијске процесе за конверзију и складиштење енергије. У његовим раним радовима доказан је ефекат састава подповршинских слојева на каталитичке особине електроде за више електрокаталитичких реакција. Најважнији допринос је направио на разумевање електрохемијске редукације кисеоника и на могућност убрзања те реакције која је кључна за даљи напредак горивних спрегова. На основу иницијалног концепта који је патентиран, Стаменковић је развио неколико класа наноматеријала који су базирани на максималном искоришћењу платине. Поред повећања ефикасности катализатора, Стаменковић је радио на побољшању стабилности катализатора за горивне спрегове. У најновијим радовима и патентима, Стаменковић описује механизам растварања платине на атомском нивоу и предлаже како да се у потпуности елиминише разградња и растварање катализатора. На основу патената који се односе на платинске легуре, Стаменковић је значајно допринео даљем развоју технологије горивних ћелија. Материјали које је описао у својим кључним радовима налазе се у првој генерацији возила на водонични погон. Имплементација његових иновација налази примене у декарбонизацији енергетског сектора, где значајну улогу има технологија за издвајање водоника. Поред конверзије енергије Стаменковић је направио напредак у разумевању литијумских и оловних батерија. Поред пројеката који су спонзорисани од US Department of Energy, Стаменковић је радио на значајном броју индустријских пројеката са фокусом на транзицију транспорта ка електричним погоном без емисије загађујућих издувних гасова.